

אין עוד מלבדו

לע"נ מו"ר הגאון ר' יצחק אייזיק ב"ר בנימין זאב מנצ'ר זצוק"ל
נלב"ע י"ב תמוז תשפ"ג

ועד שבועי שנמסר ע"י אחד הדרשנים שליט"א

פרשת ואתחנן-נחמו

עוד אמרו בגמ' (ברכות ו:): "מאי קָרַם זְלוּת לְבָנֵי אָדָם (תהלים יב ט), אלו דברים העומדים ברומו של עולם ובני אדם מזלזלים בהם".

מאז שאנחנו מכירים את עצמנו, אנחנו מתפללים, זו אחת הסיבות שהמפתח הכי קריטי לחיים כל כך מלא בחלודה, ה'מלומדה' בעצם השתלט על העורק הכי מרכזי של החיים, על הנשק הגרעיני שניתן לכל אדם, מכונת ההצלה הכי אפקטיבית שיכול להיות, כי באמת אלמלא התרגלנו לכך, חיינו היו נראים אחרת לגמרי, הדבר פשוט לכל מתבונן שתפילה זה בעצם - 'להסתודד' עם מלך העולם, ומי שמצליח לגעת במשהו מהדבר - אולי הכי בלתי נתפס בעולם, הוא כבר חי במציאות אחרת ומרוממת שאין לתאר ואין לשער,

חז"ל מגלים לנו מה הם שלושת עמודי העולם, ואחד מהם זה - תפילה. כל אדם חייב להשקיע כדי לזכות וברור שאין בעולם השקעה יותר טובה מזה.

וכדי להיכנס לעניין צריך לחשוב מחשבות, שאדם יחשוב כמה הוא מוכן להשקיע כדי 'לתפוס קשרים' עם איזה בעל ממון... או בעל תפקיד חשוב, לאחמ"כ יתבונן במחשבתו כמה גדול ד', ואז יבוא

כוחה של תפילה

עוד תפילה אחת...

ואתחנן בגימ' 515 ואומרים חז"ל שמשנה רבינו התפלל תקט"ו תפילות כדי להיכנס לארץ ישראל, וחז"ל מגלים לנו שאילו היה מרע"ה מתפלל עוד תפילה אחת, תפילתו היתה מתקבלת

וסוד גדול גילו לנו כאן וכדי להמחיש זאת נדמה לעצמינו אדם שניצב לראשונה בחייו על יד מכונת משקאות אוטומטית והוא לא יודע את ה'סוד' שצריך להכניס 8 שקל כדי לקבל 'פחית' והוא מכניס שקל ועוד שקל ועוד שקל וכבר שם 7 שקל ו--התייאש... הוא כמובן מלא טענות כרימון, אך אם היה שם עוד שקל אחד (!) היה מקבל את מבוקשו... כך זה גם בתפילה, אין לנו מושג מהו התעריף של ה'מוצר' אותו אנו מבקשים לקבל, אך יתכן מאד שחסרה רק תפילה אחת והקב"ה ימלא משאלות ליבנו לטובה... לכן כדי להשיג צריך להרבות בתפילה, ובעיקר להתפלל בתחנונים כמבואר בגמ' (תענית ח' ע"א): "אמר רבי אמי: אין תפלתו של אדם נשמעת אלא אם כן משים נפשו בכפו", הכוונה שמתפלל מעומק הלב.

למשהו מההכרה בערך של התפילה.

וכך אכן בנוי כל סדר התפילה - "גדול ד' ומהולל"
"אין חקר לתבונתו..." "לך ד' הגדולה" הכל בסגנון
הזה, במהלך כל התפילה. וזה אולי הסוד של
הקדיש "יתגדל ויתקדש", עיקר הכוונה שאנחנו
נשיג משהו מגדולתו וכך נבין שאין בעולם יותר
מלהשיג את קרבתו, כלומר, יתגדל ויתקדש שמו
של הקב"ה, אצל מי? אצלנו!!!

וכמו שכותב הרמח"ל זיע"א "מי שהוא בעל שכל
נבון - במעט התבוננות ושימת לב יוכל לקבוע בלבו
אמיתות הדבר, איך הוא בא ונושא ונותן עמו ממש
יתברך, ולפניו הוא מתחנן, ומאיתו הוא מבקש, והוא
יתברך שמו מאזין לו ומקשיב לדבריו, כאשר ידבר
איש אל רעהו - ורעהו מקשיב ושומע אליו"

הרי דברי הרמח"ל הקדושים אמורים לטלטל כל
אדם שזכה לטיפה אחת של דעת...

והאמת, יש יסוד נוסף שחשוב מאוד לדעת, שבעיני
ננו 'נדמה' שיש לאדם לפעמים בעיות - לא עלינו,
והתפילה היא כמו 'מכשיר' שנועד לפתור את
הבעיות, אבל באמת שאין זה כך, למה הדבר דומה
לילד שהסתכסך עם אביו, והאבא שרוצה למשוך
את בנו לקשור איתו שיחה ולהשלים עמו עושה
טצדקי לגרום זאת, וכגון שהוא מחביא לו איזה חפץ
כדי שיאלץ לדבר איתו... כך הדבר גם בעניין של
תפילה, היות ואין בעולם דבר יותר גדול מלדבר עם
אדון העולם, לכן בורא עולם כביכול ממציא לנו
סיבות כדי שנתקשר אליו...

חשבתי פעם, שלאחר ה-120, כשנגיע לשמים
ישאלו כל אחד מאיתנו: "האם אתה רוצה לשמוע
את השיחות שלך עם מלך העולם?" "בוודאי" - נשיב
מיד, אבל אז ישאלו - הרי דיברת כל כך הרבה עם

בורא העולם, אולי זכור לך איזו תפילה שהתפללת
בה ממעמקי הלב?

ואז נחשוב, הרי כשהחיים התנהלו על מי מנוחות,
התפילה היתה מה שנקרא 'על הפנים'... אבל
כשהילד לא הרגיש טוב, או אז נסעתי לכותל ובכיתי
שם בדמעות שלישי - את התפילה הזאת אני רוצה
לשמוע, זאת אומרת, שמכל ה'טיול' שלנו בעולם
הזה יצאו תפילות ספורות איכותיות ששוות
האזנה...

אם יהודי היה יודע מכמה צרות הוא יכול להינצל על
ידי תפילות ממעמקי הלב...

בורא עולם מבקש ממה רבנו להפסיק להתפלל
"רב לך אל תוסף דבר אלי עוד בדבר הזה" בורא
העולם הפקיד ביד כל אדם 'נשק גרעיני' שאיתו הוא
יכול לפתור כל בעיה בחיים.

ומעשה שהיה באדם אחד שזכה במשפחה גדולה
וברוכת ילדים, הגיעו הילדים לפרקם ולרש אין כל...
בוקר אחד הוא פוגש חבר ושח לפניו את יגון ליבו,
אמר לו החבר 'שמע נא ידידי היקר, היום בערב
מתן 'חיים יענקל' הגביר את בנו הקטן ואני שמעתי
שאחד האורחים בחתונה יהיה מיסטר 'ביל גייטס'
שהוא אחד מעשירי העולם, איעצך אשר תעשה,
תגיע לחתונה ותנסה לספר את מצבך לאדון גייטס
שמעתי שהוא בעל צדקה עצום...

החליט מיודענו לשים פניו לחתונה הגדולה ואכן
ראה את 'ביל גייטס' החליט לגשת אליו ולספר לו
על מצבו... מיסטר גייטס האזין לו בקשב רב ואמר
לו: "גש לרדמונד שבסיאטל שבמדינת וושינגטון יש
שם מנהל בשם 'טום באייר' תגיד לו שאני שלחתי
אותך ואני גם אתקשר אליו וליתר בטחון קח את
מספר הנייד שלי..."

ואכן נסע מיודענו לסיאטל ופגש את מיסטר תום שסידר לו ג'וב שפשוט לא צריך לעשות כלום... וכך התחיל מיודענו לקבל משכורת שמנה תוך שהוא מהלך להנאתו במסדרונות "מייקרוסופט" ולא עושה שם כלום, חלפו שנתיים ובאמצע יום קייצי פוגש אותו אחד המנהלים במייקרוסופט ושאל אותו מה כבודו עושה כאן? והוא מתחיל לספר לו שהוא חבר של 'ביל גייטס'...

האיש ההוא כמעט נפל על הרצפה והבין שיש לו עסק עם משוגע... הלך וקרא לחברת השמירה שהעיפה אותו הרחק ממטה מייקרוסופט... הוא ניסה למצוא את המספר של 'ביל גייטס', אך זה נאבד ממנו זה מכבר... כך מצא את עצמו עם זכרוֹנות מתוקים בלבד...

גם אנחנו קיבלנו מבורא כל העולמים את הטלפון האישי... שלו, אבל ברבות הימים... פנינו אל כל מיני רהבים ושוטי כזב, כל חיינו אנו פונים ל'מאכערים'... במקום לדבר ישירות למלך מלכי המלכים.

כיצד מוכיחים

החכם מכל האדם שלמה המלך אמר, "אל תוכח לץ פן ישנאך, הוכח לחכם ויאהבך" (משלי ט ח) אומר השל"ה הקדוש – "אל תוכח לץ", אל תזלזל באדם ותגיד לו 'אתה לץ', אלא תאמר לו 'אתה חכם' 'אתה צדיק', 'וואו כמה זה לא מתאים לך' - ואז יקבל ממך תוכחה.

משה רבנו בשיחתו האחרונה עם עם ישראל בעבר הירדן, במדבר, בערבה, מול סוף וכו' אומר רש"י, מה זה "בעבר הירדן במדבר",

שואל רש"י – "לא במדבר היו אלא בערבות מואב", למה כתוב במדבר, אלא "בשביל מה שניסו במדבר

שאמרו מי יתן מותינו וכו'", זאת אומרת, הרשימה שמובאת בפסוק, היא לא רשימה של מקומות שהם נמצאים בה, כי, א' - הם יכולים להיות רק במקום אחד, ולא בחמשה מקומות בבת אחת, ב' -

אומר רש"י באופן קונקרטי כתוב פה 'במדבר', הם לא היו במדבר, הם היו בערבות מואב, אלא זאת רשימה של כל המקומות שהם חטאו בה, למעשה זאת רשימה של החטאים שלהם.

אבל משה רבנו ידע את הסוד הגדול איך מוכיחים, כמה צריך להישמר שלא לזלזל בבן אדם, כמה כל זלזול נועל את הסיכוי להשיג משהו.

והדברים הללו חייבים לעמוד נגד עינינו בבואינו לחנך את הילדים, כמה אנחנו נכשלים באחד הנושאים הכי קריטיים בחיים,

מסופר על רבי זושא מאניפולי שהיה קדוש עליון והיה רואה על האנשים עבירות שעשו וכשראה זאת מיד החל לזעוק על עצמו "איי זושא זושא, איך נפלת, איך נכשלת" ועל ידי כך השומע היה מתעורר לתשובה שלמה, כי הדרך היחידה "להשיג" משהו מהזולת זה רק על ידי אהבה עמוקה ואמיתית וכל ביקורת שיש בה זלזול אפילו קל אין לה שום סיכוי, את הסיפור הבא ראיתי כתוב בספר 'החפץ חיים חייו ופעלו' (ח"א עמוד קעד), ובו אנו רואים איך שהח"ח עם כל תוקף צדקותו וקדושתו, בבואו להוכיח מאן דהו עשה זאת בצורה ובאופן הנכון ואכן תוכחה זו פעלה מיד, וזהו תוכן הסיפור:

במהלך תקופת נדודיו של מרנא הח"ח למכור את ספריו, נכנס פעם לאכסניה בוילנה, ושם הוא ראה יהודי חסון ומגושם נכנס ומתיישב על יד השולחן, ומפקד על המשרתת בצורה מבזה ולא הוגנת, שתגיש לו נתח אווז צלוי וכוס משקה חריף. לאחר שהגישה לו, מיד בלי ברכה הוא חטף בתאוותנות

זכית ללמוד אפילו אות אחת מן התורה, עברת את הגהינום בעולם הזה! סיוט, צרות, רדיפות ועינויים נוראים! הרשעים רצו להעבירך על דתך, אילצוך לאכול חזיר, נבילות וטריפות, ואף על פי כן נשאת יהודי! לא השתמדת! "מאושר הייתי" – מוסיף ואומר לו החפץ חיים – "לו היו לי זכויות כשלך והייתי בן עולם הבא כמותך!! מקומך בעולם האמת הרי יהיה בין הצדיקים וגאוני עולם!! מסירות נפש שכזו, לסבול ייסורים שכאלה למען היהדות, למען כבוד שמים, שלושים וכמה שנים רצופות!!! דע לך שניסיוןך גדול יותר מניסיונם של חנניה מישאל ועזריה!!"...

פניו של החייל האדימו... דמעות נקשרו בעיניו האפורות של החייל הניקולאי, הוא נזדעזע מהמילים הלבביות והחמות שזרמו ממעיין טהור וחי, וליטפו והחיו את נשמתו המיוגעת... ומשנודע לו מיהו העומד בפניו, פרץ בבכי עז דקות ארוכות והחל לנשק את מרנא החפץ חיים... החפץ חיים הוסיף לדבר אליו; "אדם שכמותך שזכה להיחשב בין הקדושים שמוסרים את נפשם על קדושת השם... לו תקבל על עצמך לחיות מעתה את שארית ימין כיהודי כשר – אין מאושר כמוך בארץ!!!". היהודי שוב לא עזב את החפץ חיים, נקשר הוא אליו בכל נימי נפשו, והחפץ חיים קרבו מאז, עד שהפך לבעל תשובה אמיתי וצדיק גמור.

את נתח האווז, בלע אותו ברעבתנות גסה, ואחר קינח במשקה אשר זרם על כל בגדיו.

החפץ חיים נדהם מהמחזה, צורת התנהגותו הלא הוגנת והמשפילה כלפי המשרתת ואופן אכילתו ושתייתו הגסה, גרמו לחפץ חיים זעזוע. הוא רצה לגשת אל היהודי כדי להעיר לו על התנהגותו. בעל האכסניה שראה כל זאת, ניגש מיד לח"ח למונעו מלעשות כן.

הוא אמר לו שמדובר ביהודי שהיה חייל בצבא הצאר ניקולאי, נרגן ומתוסכל, ומי שיעיר לו הוא עלול חלילה להרים ידו עליו, ומעצם המחשבה הזו נפחד ונרעש בעל האכסניא, שמא ירים חייל זה את ידו על קדוש ישראל החפץ חיים.

בעל האכסניא ניגש לחפץ חיים ואמר לו בתחנונים ממש: "אנא, רבי הנח לו! אין עם מי לדבר! הריהו מגושם ובור ועם הארץ גמור, משהיה בן שבע שנים נחטף יחד עם ילדים אחרים קנטוניסטים לערבות סיביר. עד גיל שמונה עשרה גדל בין איכרי המקום, ואחר עבד את ניקולאי עשרים וחמש שנה!

היש בכך משום פלא שגדל כה מגושם, פרא והדיוט, לאחר שקרוב לארבעים שנה לא היה מצוי בסביבה יהודית, לא למד אות אחת מן התורה ולא ראה פרצוף יהודי?..."

חיוך שלו ננסך על פניו המאירים של החפץ חיים... "אל תחשוש!", אמר לבעל האכסניא, "אני כבר אדע היאך לשוחח עמו, ומקווה שתצמח מכך טובה".

החפץ חיים ניגש לחייל במאור פניו הקדושות, והושיט לו ידו לשלום עליכם!. כבר ניצת אור בפניו הכבויות והמגושמות של החייל, ומיד המשיך החפץ חיים, בנעימה לבבית וידידותית: "האמת ששמעתי עליך שבתור ילד קטן נחטפת יחד עם ילדים נוספים לסיביר הרחוקה, שמעתי שגדלת בין הגויים, לא

ניתן לקבל את הגליון במייל
e0527167700@gmail.com

לפרטים, לתרומות, להערות ולהארות

052-716-7700